

За авіакадри

“Человек полетит, опираясь не на силу своих мускулов, а на силу своего разума”

М. Є. Жуковський

НАЦІОНАЛЬНИЙ АЕРОКОСМІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМ. М. Є. ЖУКОВСЬКОГО «ХАРКІВСЬКИЙ АВІАЦІЙНИЙ ІНСТИТУТ»

Газета виходить з жовтня 1930 р.
Випуск відновлено в березні 1998 р.

СЛОВО
ВИПУСКНИКАМ
ХАІ.
СЕРГІЙ ГАВРИЛЕНКО

2

ПЕРШИЙ УСПІХ ХАІ
В ЄВРОПЕЙСЬКІЙ
АВІАЦІЙНІЙ НАУКОВО-
ДОСЛІДНІЙ ПРОГРАМІ
«CLEAN SKY 2»

3

ЩО ТАКЕ ЦИФРОВА
КОМПЕТЕНТНІСТЬ
І ДЛЯ ЧОГО ВОНА
НЕОБХІДНА СУЧАСНОМУ
УНІВЕРСИТЕТУ?

4

ТРИДЦЯТЬ РОКІВ
УСПІШНОГО
КЕРІВНИЦТВА.
ГРИГОРІЙ ЧЕРЕПАЩУК

5

ДЕНЬ ХАІ. УСТАНОВЛЕНО РЕКОРД

«ХАІ йде на рекорд», – саме так вирішили відзначити 25 травня в ХАІ 88-річчя з дня заснування університету. І, може, установлення рекорду із запуску паперових літаків для когось здасться несерйозною справою, але це зовсім не так. Цьому дню передував тиждень репетицій, було залучено багато фахівців для аерофотозйомки, запрошено керівника Національного реєстру рекордів України Лану Ветрову для реєстрації рекорду.

За словами Лани Ветрової, такий рекорд встановлюється в Україні вперше, хоча у світовій «Книзі Рекордів Гіннеса» це досить популярна номінація. «Мені дуже приємно, що цей рекорд з масового запуску паперових літаків встановлювався саме в ХАІ, тому що саме цей університет має до літаків безпосереднє відношення», – зазначила вона.

Усього в небо запустили 1132 паперових літаків. Ректор університету Микола Нечипорук вважає: «У ХАІ завжди народжуються цікаві ідеї, а відзначити таким чином 88-річчя, установивши національний рекорд із запуску паперових літаків, придумали всім університетом». Справжню єдність продемонстрували студенти й викладачі ХАІ. І рекорд встановлено! Вітаємо!

Ольга Кузьменко

СЕРГІЙ ГАВРИЛЕНКО: «УСІМ СВОЇМ ДОСЯГНЕННЯМ У ЖИТТІ ЗАВДЯЧУЮ НАВЧАННЮ В ХАІ»

День ХАІ – це не просто свято. Це день зустрічей. Зустрічей зі старими друзями й колишніми викладачами. Із тим життям, яке колись було, але минуло, залишивши слід... Своїми спогадами на сторінках газети «За авіакадри» сьогодні ділиться Сергій Анатолійович Гавриленко, депутат Охтирської районної ради, старший лейтенант Збройних сил України, випускник спеціальності «Аерокосмічна тепло-техніка» факультету авіаційних двигунів ХАІ 2002 р.

? Що я відчуваю, коли повертаюся до ХАІ?

Відвідуючи рідний університет зараз, відзначаю, як він змінився, став більш комфортним, сучасним. Прийшли нові покоління студентів, які, як завжди, ставлять за мету досягти більше, ніж старші товариші. Під час таких відвідин то поринаєш у спогади, то раптом ловиш якусь ідею, яку хочеться реалізувати в найближчому майбутньому. Коли нам на початку першого курсу куратори сказали, що студентські роки будуть найкращими в житті, якимось не повірилося. Адже відбулося багато змін: закінчення школи, переїзд до великого міста, зміна кола спілкування. Та, мабуть, саме це й почало загартувувати, примусило відразу ставити перед собою високу планку. І ця цілеспрямованість, налаштованість на роботу й результат, здобуті в ХАІ, залишилися назавжди. Саме в цьому я бачу першоджерело своїх досягнень у житті.

? Які досягнення?

Безумовно, кожен звертає увагу на щось своє, те, що йому ближче. У професійному плані я знаходив застосування своїм знанням і вмінням на приватних підприємствах Харкова, Запоріжжя, Києва. Кар'єру робив уже трохи в іншій сфері – на державній службі. Починав від начальника відділу, далі працював помічником народного депутата, а згодом, у буремний час російської агресії 2014 – 15 рр., очолював рідний район на посаді голови Охтирської районної державної адміністрації. Земляки тричі обирали мене представляти їхні інтереси в Охтирській районній раді. Депутатом я є й зараз. Уміння швидко завести друзів, комфортно спілкуватися з ними (як у студентських гуртожитках) теж стали в нагоді в житті. Разом із коханою дружиною виховуємо двох чудових дітей.

Самоусвідомлення як громадянина України теж прийшло в ХАІ. Можливо, у супереч багатьом чинникам, які були тоді, наприкінці дев'яностих, вихований патріотизм завжди зі мною. Зараз утілюю ці погляди в Збройних силах України. Тим, що почав службу в них не «з нуля», теж завдячую ХАІ, а саме – військовій кафедрі. Усі ми здобули офіцерські звання. Зараз я призначений як офіцер запasu, на сьогодні – старший лейтенант. Із кількома товаришами служимо разом, а інший одноклассник навіть призивався мобілізацією в 2015-му.

? У чому бачу успішне виховання в ХАІ?

Насамперед, це підбір абітурієнтів (абихто сюди не вступає) висококваліфікованими викладачами, які поєднують досвід і сучасні знання. Це інтенсивний процес навчання, який не дає лінуватися.

Пам'ятаю, що наші викладачі були дуже суворі, особливо перші 5 курсів). За деякими предметами отримати оцінку «три» можна було лише з другого, а інколи – із сьомого разу. І то було за радість.

Я вдячний нашим викладачам – деканові Анатолію Івановичу Долматову, його заступникам Івану Івановичу Редіну й Володимирі Даниловичу Сотникову, керівникові дипломного проекту Іллі Івановичу Петухову, викладачам Григорію Петровичу Дикому

й Вадиму Миколайовичу Кулешову, а з загальноуніверситетських кафедр – викладачеві матаналізу Георгію Івановичу Кошовому, викладачам креслення Генріху Серафимовичу Венедикдову й Тиграну Костянтиновичу Мурадьяну.

Також добре пам'ятаю Геннадія Олександровича Горбенка. Він прийшов на посаду завідувача кафедри, коли ми вчилися на третьому курсі. Відразу ж відчувся напрямок у навчання «від тепла до холоду». На той момент кафедра співпрацювала з підприємствами, які спеціалізувалися на холодильній техніці й кондиціонерах. Саме ця зміна вектора стала визначальною по закінченню навчання. В умовах масового, на той момент, безробіття, випускники нашої кафедри майже всі працевлаштувалися на приватні підприємства, пов'язані з кондиціонуванням і холодильною технікою.

Повертаючись до рідного університету зараз, бачу позитивні зміни порівняно з роками нашого навчання. Сьогодні ХАІ – це сучасна навчальна база, до якої входять і корпуси з аудиторіями, і гуртожитки. Важливим також є процес не тільки навчання, але й виховання. На жаль, у роки мого навчання Україна тільки утверджувалась як незалежна держава – ішов шостий рік її існування. Усі предмети, навіть «Історію України», викладали російською мовою. Пам'ятаю супротив введенню в навчальний процес української мови. Доводилося підлаштовуватися під більшість студентів. Зараз багато з них, а в моїй групі приблизно п'ятдесят відсотків, це кримчани, які повернулися до себе, розвивають економіку іншої країни. А дехто відверто зайняв антиукраїнську позицію, при нагоді лає країну, яка дала безкоштовну вищу освіту. На мою думку, це наслідок недостатньої уваги до виховання патріотизму й державницької позиції.

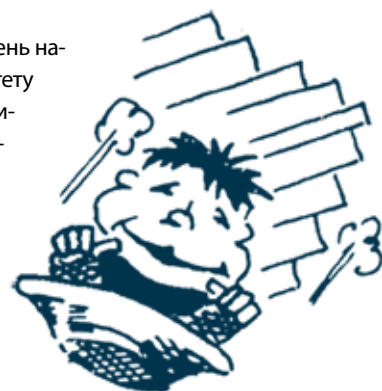
? Традиції ХАІ я назавжди запам'ятаю...

Звичайно, із часом деталі забуваються. Але не стерти з пам'яті святкування «1001-ї ночі» з виїздом на природу. Також із посмішкою й теплом згадую наші катання на тазках коридорами й сходами ХАІ-2 після захисту диплома.

Зараз підтримую стосунки з найближчими друзями, одноклассниками. Усе моє життя є підтвердженням славетного братерства ХАІ. Коли ми з новими знайомими дізнаємося, що закінчили той самий ЗВО, намагаємося допомогти одне одному. Дуже задоволений, що доля привела мене в ХАІ. Саме тут я став тим, ким є зараз. Сподіваюся, навчання й виховання тут стануть у нагоді багатьом.

ХАІ – найкращий університет. У День народження бажаю рідному університету процвітання, а студентам, випускникам, викладачам – успіху в усіх сферах життя, більше радісних моментів і миру!

**Спілкувалася Олена Пахніна,
голова прес-служби ХАІ**

ПЕРШИЙ УСПІХ ХАІ В ЄВРОПЕЙСЬКІЙ АВІАЦІЙНІЙ НАУКОВО-ДОСЛІДНІЙ ПРОГРАМІ «CLEAN SKY 2»

Українська спільнота активно долучається до спільних наукових досліджень у межах проектів, що фінансуються із фонду Рамкової Програми ЄС «Горизонт 2020». Серед організацій України ХАІ є лідером за кількістю таких проектів. Наші наукові колективи активно беруть участь у конкурсах програми: за майже 4 роки на рахунок ХАІ більше тридцяти поданих проектних заявок. І, незважаючи на те, що за статистику в «Горизонт 2020» в середньому фінансується тільки одна заявка з семи (тобто рівень успіху складає менше, ніж 15%), наполегливість і завзята робота приносять належні плоди.

Українські вчені отримали можливість брати участь у конкурсах «Clean Sky 2», найбільшій європейській науково-дослідній програмі в галузі авіації, у 2015 р., коли Україна отримала статус асоційованої до «Горизонту 2020». Станом на початок 2018 р. на конкурси «Clean Sky 2» подано сім заявок за участю українських організацій, чотири з яких було підготовлено колективами ХАІ.

Одним із прикладів такої роботи став новий, четвертий проект, який нещодавно розпочався за участю ХАІ. Успіх, і який! Проект «АМВЕС» (Advanced Modelling Methodology for Bearing Chamber in Hot Environment / «Новітня методологія моделювання для камери підшипника в гарячому середовищі») став першим в Україні проектом, що профінансовано європейською спільною ініціативою «Clean Sky 2». Ця ініціатива є частиною «Горизонт 2020», але має свою специфіку. За рахунок того, що кошти на її фінансування виділяються спільно Європейською Комісією та ключовими європейськими авіаційними підприємствами, конкурси «Clean Sky 2» мають суто технічну спрямованість і надають можливість долучитися до реальних робіт

Команда проекту на стартових зборах у Києві, 24 травня 2018 р.

з розроблення авіаційного транспорту майбутнього.

«У лютому 2017 р. відділ міжнародних проектів та програм ХАІ розповсюдив інформацію про публікацію нового конкурсу «Clean Sky 2». Ознайомившись із наданими матеріалами, серед довгого переліку топіків, відкритих для подання заявок, ми виявили той, що точно відповідав темі наукової роботи нашої групи – моделювання теплодієвливих процесів в камері підшипника газотурбінного двигуна», – розповідає Тарас Петрович Михайленко, науковий керівник проекту «АМВЕС», доцент кафедри аерокосмічної теплотехніки. «Тоді ми зовсім не знали, як готувати заявку та що для цього потрібно, тому звернулися за консультацією до відділу міжнародних проектів ХАІ. Спільними зусиллями оформили так званий “proposal”. Результат був позитивним – експерти добре оцінили нашу заявку, та проект був відібраний до фінансування».

Бюджет проекту «АМВЕС», що виконуватиметься протягом наступних трьох років, становить 1,7 млн євро. Консорціум працюватиме під керівництвом групи експертів компанії «Safran Aircraft Engines» – європейського лідера в галузі авіадвигунобудування.

Такого успіху вдалося досягти завдяки об'єднанню наукових компетенцій ХАІ й промислового досвіду ДП «Івченко-Прогрес» та АТ «Мотор Січ», які стали членами консорціуму проекту «АМВЕС». Це перший випадок, коли за 20-річну історію участі України в європейських рамкових програмах суто український консорціум виконуватиме науково-дослідний авіаційний проект без додаткової участі партнерів з Європи, що допускається спеціальними умовами «Clean Sky 2».

Задачею проекту «АМВЕС» є високоточне моделювання й експеримен-

тальне дослідження складних фізичних явищ, що відбуваються в багатофазному середовищі камери підшипника авіаційного двигуна. Кінцева мета – розробити методику теплофізичних розрахунків, що стане ефективним інструментом для оптимізації конструкції компактних камер підшипників в авіаційних двигунах наступного покоління. Застосування цієї методики в подальшому дозволить двигунобудівникам скоротити витрати й час на розроблення нових конструктивних рішень, а також зменшити рівень споживання палива авіаційними двигунами та шкідливих викидів в атмосферу під час їх експлуатації.

«На підготовку проектної заявки пішло близько чотирьох місяців, два з яких ми присвятили перемовинам із партнерами. Після того як усі формальності були узгоджені, ми сформували загальну концепцію, разом з партнерами затвердили спільні цілі та розробили докладний план робіт. Але найважчим було представити текст заявки саме таким чином, як цього вимагає європейська практика. Тобто потрібно було переключитися з нашого «наукового» бачення та подати інформацію «мовою Європейської Комісії». У цьому дуже допомогли спеціалісти відділу міжнародних проектів, які не тільки написали окремі розділи заявки, а й надали рекомендації з «ненаукового» погляду. Це була дійсно командна робота на результат, що й стало запорукою успіху проекту. Від імені нашого колективу щиро дякую нашим партнерам і спеціалістам відділу міжнародних проектів ХАІ за підтримку. Сподіваємося на плідну співпрацю під час реалізації проекту».

**Анна Змієвська,
відділ міжнародних проектів
та програм**

Михайленко Тарас Петрович, науковий керівник проекту, доцент кафедри 205

ЩО ТАКЕ ЦИФРОВА КОМПЕТЕНТНІСТЬ І ДЛЯ ЧОГО ВОНА НЕОБХІДНА СУЧАСНОМУ УНІВЕРСИТЕТУ?

ПОГЛЯД

Зараз «модним» стало використовувати в навчанні компетентнісний підхід до визначення, яким повинен бути майбутній спеціаліст. Заклади вищої освіти не виняток. Саме на формування основних компетенцій спрямовані всі сучасні навчальні програми. Що є таке компетенції й компетентність?

В англійській мові існує єдине слово: *competence* – це властивість людини, яка має певні знання, уміння, навички, кваліфікацію для розв'язання завдань у цій предметній галузі. Тобто компетентність визначає, наскільки випускник закладу вищої освіти є професіоналом у своїй галузі. І це часто не пов'язане зі сталою низкою знань, а пов'язане, скоріше, з технологією їх здобування, оцінювання й використання. Саме цього й треба навчати в університеті сьогодні.

Одним із основних питань, які постають перед сучасними студентами й викладачами, є вміння орієнтуватися в цифровому середовищі. Якщо раніше важко було отримати знання, то сьогодні серед великого обсягу інформації важко визначити, що потрібно. І для організації ефективної діяльності й навчання треба застосовувати цифрові засоби. Тому цифрова компетентність, яка сьогодні повинна доповнювати мовну грамотність, є важливою складовою навчального процесу й у закладах вищої освіти.

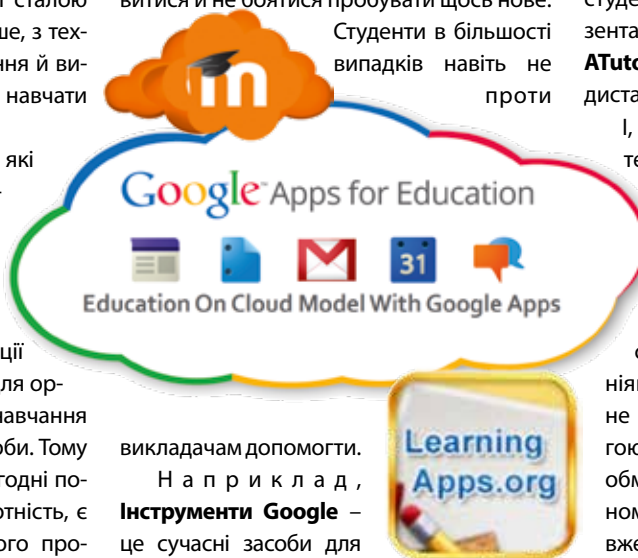
Із чого складається цифрова грамотність і для чого сучасні виші повинні змінювати своє цифрове середовище для оптимізації навчальних процесів?

Цифрова грамотність – це вміння застосовувати сучасні цифрові засоби (програмні інструментарії, мобільні пристрої, мультимедійну техніку тощо) для ефективного вирішення завдань організації будь-якого процесу. Для викладачів важливо розуміти, навіщо їм потрібні ці всі цифрові новації і як за допомогою цих засобів можна вдосконалити процес навчання.

Перш за все, сучасний студент уже не бачить себе без телефону, смартфона чи іншого мобільного пристрою. Він перебуває в мережі завжди. Це дратує старше покоління, але нічого не вдієш. Погляньмо на це з іншого боку. Викладачі можуть використовувати соціальні мережі для

розсилання новин, для створення своїх блогів за тими дисциплінами, що вони викладають, використовувати навчальні онлайн-ресурси як платформи для навчання. До створення такого середовища треба залучати й співробітників, і науковців, і адміністрацію університету. Ясно, що й викладачі можуть не володіти інформаційними технологіями тією мірою, яка може бути доступна студенту. Але й не треба бути експертами у всьому. Навички спілкування, гнучкість і бажання вчитися згодом обов'язково вирішать проблему організації навчального контенту в інформаційній мережі. Треба більше цим цікавитися й не боятися пробувати щось нове.

Студенти в більшості випадків навіть не проти

викладачам допомогти.

Наприклад, **Інструменти Google** – це сучасні засоби для створення документів, таблиць презентацій, форм (www.google.com). **Google Форми** можна використовувати для створення анкет, тестів, опитувальників. Для цього потрібно створити аккаунт на google, який відкриє доступ не лише до розроблення стильної форми, але й дозволить миттєво отримати статистику опитувань і організувати ефективну спільну роботу над формою й результатами. За допомогою **Google Документів** можливо організувати спільну роботу над курсовим чи дипломним проектом, а **Google Таблиць** – обробити й проаналізувати дані. За рахунок поштового сервісу **Google** можна підтримувати листування зі студентами. І, безумовно, використання **Google Клас** дозволить узагалі організувати роботу зі своїми студентами: створювати свої курси, виставляти оцінки, слідкувати за активністю використання матеріалів, організувати перевірку домашніх завдань тощо.

По-друге, цифрову грамотність можна впровадити в навчальні програми й плани. Якщо викладачі почнуть активно на лекціях, практичних заняттях й семінарах використовувати сучасні досягнення в інформаційних технологіях, це обов'язково буде цікаво студентам і дозволить їх залучити до співпраці. Можна давати студентам завдання, які використовують сучасні цифрові інструментарії. Звичайно, це повинно відповідати можливостям університету щодо забезпечення цифровими приладами. Наприклад, онлайн-сервіс **LearningApps.org** можна використовувати й для того, щоб навчати студентів створювати інтерактивні презентаційні матеріали, платформи **Moodle, ATutor, Edmodo та інші** – для створення дистанційних курсів.

І, нарешті, розвиток інформаційних технологій, розширення сфер використання цифрових приладів, перехід спілкування у віртуальне середовище, вирішення буденних справ з використанням комп'ютерних і мобільних пристроїв – це сьогодні, на яке ми ніяк не можемо вплинути. І навчання не є винятком. Навчатися за допомогою сучасних цифрових засобів без обмежень й у світовому інформаційному просторі – це не майбутнє. Це все вже відбувається сьогодні. Такі онлайн навчальні платформи, як Coursera, Udacity, edX, Prometheus, Stepik, Codecademy та інші вже сьогодні пропонують великий обсяг навчальних курсів, які кожен викладач може застосовувати у своїй практиці: вивчати, оцінювати, аналізувати, доповнювати й включати до навчальних програм. І, безперечно, розробляти свої курси. Це, звичайно, потребує чималих зусиль, але може окупитися у вигляді професійного зростання й вільного часу в майбутньому.

Багато університетів уже працюють у цьому напрямку, створюючи разом зі студентами єдине цифрове інформаційне середовище. І наш університет не повинен ставати винятком. Треба лише переглянути своє ставлення до змін і впустити до своєї професії викладача новітні розроблення з ІТ.

Мазорчук Марія,
доцент кафедри інформатики

НАВЧАННЯ В ДІЇ

21 квітня 2018 р. на базі відділу доуніверситетської освіти ХАІ відбувся науково-практичний семінар учителів фізики й математики. Цього року він був присвячений темам інновацій і сучасним підходам у сфері освіти, використанню в роботі вчителя ІТ-інструментів і платформ дис-

танційного навчання для організації освітнього процесу.

Відкрив науково-практичний семінар ректор університету Микола Нечипорук, який привітав учителів і підкреслив важливість тісного взаємозв'язку школи й навчального закладу в підготовці висококваліфікованих фахівців.

На семінарі обговорювалися питання змісту й організації освіти в середній школі, розвитку STEAM-освіти, викладання фізики й математики. Також слово взяла проректор з науково-педагогічної роботи В.Є. Зайцев, начальник відділу доуніверситетської освіти А.В. Маковецький, начальник відділу післядипломної освіти В.Ф. Деменко, начальник відділу дис-

танційних технологій О.Г. Кириленко, асистент кафедри 706, викладач аерокосмічного ліцею ХАІ, офіційний представник України в міжнародній освітній платформі «GEIST» О.І. Шкрабаченко. Педагоги мали можливість поділитися досвідом роботи, обговорити зміни до вимог в освіті й нові підходи до викладання фізики й математики в межах закону України «Про освіту». По закінченню вчителі відвідали факультети й кафедри університету.

Сподіваємося, що такі заходи сприятимуть підвищенню якості навчання в школі й нададуть можливість учителям іти в ногу з часом, бути обізнаними щодо сучасних інноваційних тенденцій.

Ольга Кузьменко

ПОДІЇ

ТРИДЦЯТЬ РОКІВ УСПІШНОГО КЕРІВНИЦТВА

У цьому році виповнюється 30 років, як Григорій Олександрович Черепашук був призначений директором фізико-математичної школи (ФМШ) ХАІ. Уся історія становлення, доля фізико-математичної школи, її успіхи та злети тісно пов'язані з ім'ям цієї дуже енергійної, цілеспрямованої й доброзичливої людини.

Черепашук Григорій Олександрович – корінний харків'янин і технічний інтелігент у кількох поколіннях. Він завжди був дуже активним юнаком, мріяв пов'язати своє життя з точними науками, технікою. Після успішного закінчення фізико-математичного ліцею № 27 навчався в ХАІ за спеціальністю «Метрологія», потім як асистент працював на кафедрі електротехніки. Згодом успішно захистив дисертацію, здобувши ступінь кандидата технічних наук, незабаром став доцентом, а у 2014 р. – професором

кафедри метрології. Цікаво, що вся родина Черепашуків пов'язана з ХАІ: дружина Тетяна, діти Олександр та Світлана закінчили наш університет. До речі, син і донька навчалися у ФМШ.

Григорій Олександрович усе життя займається наукою, спортом і громадською роботою, опікується ветеранами Другої світової війни й ветеранами праці. Він має тверді морально-етичні принципи й усюди встигає. Він пише наукові статті, читає лекції з кількох дисциплін студентам, є науковим керівником аспірантів, керівником фірми «Інженерне бюро». Ще він любить читати наукову, історичну й художню літературу, а також – мандрувати. Григорій Олександрович має кілька патентів на наукові відкриття, неодноразово нагороджувався грамотами, ставав переможцем різних змагань.

Але окреме, особливе місце в житті Г.О. Черепашука має ФМШ ХАІ. Він стояв у витоків її створення: прийшов працювати заступником директора в 1979 р., тобто через два роки після її відкриття, а за дев'ять років став її незмінним керівником. Їм, початківцям, було дуже важко, доводилося збирати необхідну інформацію для організації навчального процесу по всій країні, зацікавлювати найкращих викладачів-ентузіастів інституту, шукати слухачів, захоплених майбутньою професією авіаційного інженера. Ішли роки, зростав престиж фізико-математичної школи. Щоб потрапити на навчання до неї, необхідно було пройти суворий відбір. Навчання

у ФМШ стало доброю сімейною традицією, з'явилися цілі покоління слухачів школи. Зміцнів склад адміністрації й викладачів, з'явилися своя емблема, свої традиції. ХАІ перетворився на університет, з'явилися нові факультети й спеціальності. ФМШ трансформувалася в підготовчі курси. Усе це створювалося і проходило за активної участі її директора. Він – генератор ідей і гарний організатор, який завжди вміє захопити своєю ідеєю, знайти та повести за собою однодумців, відстояти інтереси ФМШ та її співробітників. Саме він уклав в організацію всю свою душу, проявив протягом тридцяти років успішного керівництва свої найкращі професійні й людські якості. Кілька тисяч випускників ФМШ із вдячністю згадують її директора як дуже вибагливу, але справедливую й чуйну людину. Викладачі цінують його за високий професіоналізм і організаційні здібності, а співробітники люблять його за оптимізм, мудрість, тактовність, порядність, постійну готовність прийти на допомогу.

Усі ми плекаємо надію, що Григорій Олександрович Черепашук ще багато років буде з успіхом керувати фізико-математичною школою (підготовчими курсами) університету. З ювілеєм Вас, наш любий керівник, міцного здоров'я вам, творчого натхнення й активного довголіття!

Марія Нефьодова,
відповідальна за навчально-методичну роботу підготовчих курсів

ОСОБИСТІСТЬ

Важко не погодитися, що сьогодні без знання англійської мови зробити кар'єру, особливо в ІТ-галузі, майже неможливо. Тому для студентів і викладачів ХАІ 10 травня 2018 р., за підтримки проекту ALIoT, у ХАІ пройшов цікавий і насичений підсумковий тренінг унікального, єдиного у світі англійського студентського клубу «Safety and Cyber Security Student Club», що функціонує на кафедрі комп'ютерних систем, мереж і кібербезпеки. Засідання-тренінг було присвячене темі «Internet of Things, Cyber security, Smart and Mobile systems».

IT SAFETY AND SECURITY CLUB

Студенти обговорювали питання інформаційної й функціональної безпеки, переваг і ризиків штучного інтелекту тільки англійською мовою.

Такі доповіді з презентаціями й різноманітні дискусії проводяться на базі кафедри 503 щомісяця, починаючи з 2012 р. За правилами клубу, кожен із учасників мусить доповісти про актуальну проблему в галузі ІТ і методах її вирішення. Окрім д. т. н., професора, заслуженого винахідника України, завідувача кафедри 503 Вячеслава Харченка, велику роль у організації заходу відіграють д. т. н., професор кафедри 503 Євгеній Брежнев, який започаткував цей клуб, і старший викладач Артем Перепеліцин, який підтримує всі заходи клубу. Студентську молодь кафедри очолює студент 555F групи Jean Pierre Pidos Nzabahimana.

Головна мета кожного засідання-тренінгу не змагання між учасниками за першість, а розвиток навичок спілкування англійською мовою і підвищення майстерності в професії. За словами професора Євгенія Брежнева, тренінгів у подібному форматі в Україні не існує. Досвід, отриманий учасниками в цьому клубі, сприяє вдосконаленню навичок професійних публічних виступів на конференціях і розвитку спілкування на сучасні професійні теми, пов'язані з ІТ. Засідання клубу й інші цікаві заходи кафедри завжди транслюються онлайн.

Аналогічний захід відбудеться тільки наприкінці вересня 2018 р. Організатори запрошують брати участь усіх охочих.

**Максим Зубков,
студент 330 групи**

«ProfIT». ЩЕ ОДИН РІК ПРОЖИТО...

Школа ІТ-професіоналів «ProfIT» – соціальний освітній проект, спрямований на підвищення рівня освіти й відповідності вимогам сучасного ринку студентів ІТ-спеціальностей, а також працівників, які тільки починають свій шлях у ІТ-сфері. На наших заходах можна перейняти досвід провідних ІТ-фахівців, дізнатися про новітні тренди ІТ-індустрії, а також ознайомитися з актуальними інформаційними технологіями.

28 жовтня 2015 р. відбувся перший захід соціального освітнього проекту при кафедрі інформатики ХАІ «Школа ІТ-професіоналів «ProfIT». За цей час проведено 84 відкритих лекцій, 23 профорієнтаційних заходи для школярів «Стань студентом на один день», 8 зустрічей ІТ English speaking club, 3 безкоштовних курси («C++

Game Development» спільно з компанією Gameloft, «Agile Practical Course» спільно з компанією Sigma Software, «Криптовалюта й децентралізовані системи» спільно з компанією Distributed Lab), Першу міжнародну науково-практичну конференцію ІТ професіоналів і аналітиків комп'ютерних систем «ProfIT Conference» (62 учасники). За цей час більше ніж 5000 осіб відвідали заходи школи.

Метою проекту стала, насамперед, спроба вирішити проблеми сучасної системи освіти, особливо ті, які стосуються ІТ-галузі. Інформаційні технології розвиваються дуже швидко й не встигають проходити весь цикл «Виробництво – викладач – студент – виробництво» за стандартні п'ять років навчання. Ті прикладні технології, які студенти вивчають на першо-

му курсі, до п'ятого часто вже стають історією. Тому величезну роль у житті сучасного ІТ-професіонала відіграє самоосвіта. Саме визначити свою траєкторію навчання ІТ-фахівця й покликана наша школа «ProfIT».

Першим каменем спотикання стають питання: «Чому навчатися? Які технології зараз у тренді? Де брати інформацію?» Відповіді на них можна отримати на наших відкритих лекціях і майстер-класах із вуст провідних ІТ-фахівців. Великою перевагою є спілкування безпосередньо з представниками бізнесу. Інформація про прикладні рішення й використання технологій у виробництві – це те, чого не вистачає «на виході» сучасному студенту.

Другою проблемою є розвиток soft skills, які, з одного боку, життєво необхідні будь-якому фахівцю, а з другого – яким практично не приділяють увагу в процесі підготовки студентів за технічними спеціальностями. Із цим уже третій рік допомагають розібратися топ-менеджери корпорацій, HR і PR-менеджери, менеджери з розвитку персоналу. І якщо за одну лекцію або семінар розвинути в собі, наприклад, комунікативні або ораторські навички неможливо, то як домогтися необхідного результату наші спікери доносять дуже ефективно.

І третє, можливо, головне питання: відсутність у студентів мотивації до навчання.

Кейси self made професіоналів, власників бізнесу й просто успішних людей допомагають показати, що реально дістатися будь-яких вершин. Потрібно лише докласти деякі зусилля.

За нелегку працю й високу соціальну відповідальність при реалізації проекту в різні роки хотілося б висловити подяку Мазорчук Марії Сергіївні (доценту каф. 304), Меняйлову Євгену Сергійовичу (асистенту каф. 04), Добряк Вікторії Сергіївні (доценту каф. 501), Базилевич Ксенії

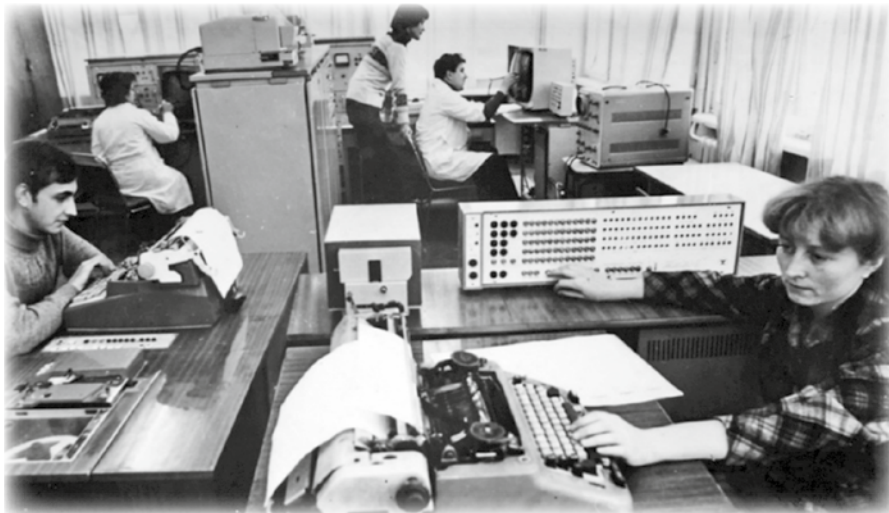
Олексіївні (старшому викладачеві каф.304), Пирогову Максиму (студенту 315 гр.), Дідковському Альберту (студенту 335А р.), компаніям Nix Solutions, CS Ltd., Zone3000, Softserve, усім, хто допомагає й сприяє існуванню проекту. Велика подяка нашим спікерам, завдяки яким кожна зустріч у школі ProfIT є насиченою й цікавою. Окрема вдячність нашим слухачам, які відвідують заходи. Саме завдяки вам ми стаємо кращими!

У наступному сезоні проекту «Школа IT професіоналів «ProfIT» на вас чекають тіль-

ки найактуальніші теми й напрямки, контент вищої якості й спікери топ-рівня (поки без спойлерів, але про деяких спікерів, які планують відвідати восени XAI, ми не могли мріяти навіть у найбільш амбітних мріях!). На побажання, чого б хотіли саме ви, і на ваші відгуки ми чекаємо на нашій сторінці в соціальних мережах fb.com/uaprofit. Ми прислухаємося до кожного, адже працюємо для вас!

Дмитро Чумаченко,
доцент кафедри 304, засновник «Школи IT професіоналів «ProfIT»

ИСТОРИЯ ОДНОЙ КАФЕДРЫ. СТРОИТЕЛЬСТВО ВЫЧИСЛИТЕЛЬНОГО ЦЕНТРА ХАИ

Продолжение.

Начало в №3 от 30.03.2018 г.

и №4 от 27.04.2018 г.

25 декабря 1968 г. пришла вторая правительственная телеграмма – с вызовом ректора института и ответственного за установку ЭВМ с отчетом в Госплан. Н.А. Масленников вызвал меня и спросил: «Что можно сделать?» Я ответил: «Чтобы что-то сделать, нужны помещения». – «Пошли». Пришли в самолетный корпус, Николай Арсеньевич открыл помещение неработающей столовой (здесь сейчас размещается центр CAD/CAM/CAE). «Годится?» Да, но... В помещении окно раздачи, печь, в других комнатах – мясорубки, тестомесилки, емкости для мытья посуды, разделочные столы, в зале – столы, стулья, посуда... Словом, столовая – только без персонала и посетителей. Естественно, ни силового кабеля, ни розеток, ни фальшполов – столовая...

25 декабря Николай Арсеньевич

позвонил секретарю, и через десять минут в зале стояли начальники всех хозяйственных служб и начальник военной кафедры генерал Н.И. Добролетов. Н.А. Масленников сказал: «Здесь нужно быстро сделать помещение для вычислительного центра. Что нужно делать – я не знаю. Знает вот этот молодой человек. Он будет давать вам распоряжения от моего имени. Исполняйте быстро и точно. Я буду спрашивать у него, как идут дела, и не дай Бог он на вас пожалуется». С тем и ушел.

Я объяснил каждому задачу. Генерал позвонил на кафедру, пришли два взвода крепких парней под руководством офицеров: «Что делать?» – «Ребята, столовая была хорошая?» – «Не очень». – «Ломай!» – «Как?» – «Да вот так!» И стал расшатывать трубу – ограждение для очереди. – «Но оборудование не портить, аккуратно складировать вон в то помещение. Печь разобрать, духовку, колосники,

жаронагревательную поверхность тоже складировать. Работаем!» И понеслось. Закончилась пара. Пришли другие, продолжили. Выкопали траншею к подстанции, протянули кабель. Сбили кафель, в штукатурке проббили штрабы, заложили провода для розеток и освещения. Тут же штукатурку затирали стены и т. д.

Прибежал завстоловой А.И. Загоскин, стал скандалить, я послал его... к ректору.

Через два часа появилась комиссия из обкома профсоюза – как же, ломают столовую! Пришел Николай Арсеньевич. Комиссия не поверила, что пару часов назад здесь была столовая. Загоскину сказали, что на работу нужно ходить, что здесь уже по крайней мере две недели ведутся работы. Н.А. Масленников из-за спины комиссии показал мне поднятый большой палец, мол, молодец, и ушел.

28 декабря мы вчетвером: я, А.В. Кравченко, инженер П.П. Щусь и бульдозерист – к 19 часам закончили по снежной каше транспортировку ящиков с оборудованием. На следующий день разобрали ящики и начали монтаж оборудования. Конечно, ни о каких фальшполах и системе кондиционирования не было даже речи, всё это было сделано гораздо позже, сейчас нужно было как можно быстрее сдать машину в эксплуатацию. Поэтому стойки расположились просто на кафельном полу, и между ними в живописном беспорядке змеились кабели. Включили питание, начали наладку.

Когда 5 января приехала злая комиссия из Госплана, у нас уже шли тестовые задачи. 13 января мы подписали акт сдачи машины в эксплуатацию.

Обошлось без выговоров. Правда, и без премий.

Продолжение следует...

Валерій Кожухов,
профессор-консультант
кафедри №304

СМІХ ТА Й ГОДИ!

16 квітня талановиті колективи комедіантів четвертого сезону «Слобожанської Ліги Сміху» звеселяли публіку актового залу ХАІ. На сцені лунали перли гумору 15 команд, кожна з яких показала все, на що була здатна, і ще трошки понад це.

Це була своєрідна репетиція перед виступом на сцені ХНАТОБУ, де «Слобожанська Ліга Сміху» відкривала 17 квітня новий сезон. Суддями були наші студенти. Команди представили глядачам короткі презентації й серії мініатюр. Повторювань не було – була одна оригінальність.

Демонстрували своє почуття гумору не тільки харків'яни. У першу столицю приїхали команди із Сум («Вечірні Суми»), Кременчука («Малибу»), Києва («Киевские волчицы», «Фанатский корпус 37.7», «Актрисы»), Москви («Юмор среднего возраста») та інших міст. Немов підтвердження на той факт, що для посмішки немає кордонів!

А які теми були... Депресія, стосунки, сімейні цінності, тварини, пальми, блузки тощо. Команда «Жіноча збірна Бездрика» чавила дерев'яне покриття сцени грюканням взуття, представники «Fazzers» доводили, що батько самостійно може виховувати сина за відсутності жінки, а професійні блазні «Сутулая собака Джеки Чан» кепкували прямо з глядацьких рядів, створивши своїм взаємним розміщенням винятковий «трикутник гумору».

Публіка стрибала, свистіла, а потім ледве виходила на повітря – результат закономірний і очікуваний. Швидко (і від цього прикро), дуже швидко закінчився період веселих витівок, власне, як і ця стаття...

Максим Зубков, студент 330 групи

НАЦІОНАЛЬНИЙ АЕРОКОСМІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМ. М. Є. ЖУКОВСЬКОГО «ХАІ» ОГолошує КОНКУРС

НА ЗАМІЩЕННЯ ВАКАНТНИХ ПОСАД ДЕКАНІВ:

по факультету авіаційних двигунів – 1 посада, вимоги до претендентів: науковий ступінь – доктор технічних наук, вчене звання – професор, стаж науково-педагогічної роботи – не менше 10 років, досвід керівної роботи;

по факультету радіоелектроніки, комп'ютерних систем та інфокомунікацій – 1 посада, вимоги до претендентів: науковий ступінь – доктор технічних наук, вчене звання – професор або старший науковий співробітник, стаж науково-педагогічної роботи – не менше 10 років, досвід керівної роботи;

по факультету програмної інженерії та бізнесу – 1 посада, вимоги до претендентів: науковий ступінь – доктор або кандидат наук, вчене звання – професор або доцент, стаж науково-педагогічної роботи – не менше 5 років;

НА ЗАМІЩЕННЯ ВАКАНТНИХ ПОСАД ПРОФЕСОРІВ:

по кафедрі аеродинаміки – 1 посада, вимоги до претендентів: – науковий ступінь – доктор наук, вчене звання – професор, стаж науково-педагогічної роботи – не менше 10 років, наявність наукових праць або навчально-методичних посібників;

по кафедрі технології виробництва літальних апаратів – 1 посада, вимоги до претендентів: – науковий ступінь – доктор або кандидата технічних наук, вчене звання – професор або доцент, стаж науково-педагогічної роботи – не менше 10 років, наявність наукових праць і навчально-методичних посібників за фахом кафедри;

по кафедрі теорії авіаційних двигунів – 1 посада, вимоги до претендентів: – науковий ступінь – доктор або кандидат технічних наук, вчене звання – професор або доцент, стаж науково-педагогічної роботи – не менше 10 років, наявність навчально-методичних посібників за фахом кафедри;

по кафедрі електротехніки і мехатроніки – 1 посада, вимоги до претендентів: – науковий ступінь – доктор або кандидат технічних наук, вчене звання – професор або доцент, стаж науково-педагогічної роботи – не менше 10 років, наявність наукових праць і навчально-методичних посібників за фахом кафедри;

по кафедрі фізики – 1 посада, вимоги до претендентів: – науковий ступінь – доктор або кандидат фізико-математичних наук, вчене звання – професор або доцент, стаж науково-педагогічної роботи – не менше 10 років, наявність наукових праць і навчально-методичних посібників за фахом кафедри, досвід читання лекцій англійською мовою;

по кафедрі фінансів – 1 посада, вимоги до претендентів: – науковий ступінь – доктор або кандидат наук, вчене звання – професор або доцент, стаж науково-педагогічної роботи – не менше 5 років, наявність наукових праць і навчально-методичних посібників за фахом кафедри;

НА ЗАМІЩЕННЯ ВАКАНТНИХ ПОСАД ДОЦЕНТІВ:

по кафедрі геоінформаційних технологій та космічного моніторингу Землі – 2 посади, вимоги до претендентів: – науковий ступінь – кандидат технічних наук, вчене звання – доцент або без звання, стаж науково-педагогічної роботи – не менше 5 років, наявність наукових праць і навчально-методичних посібників за фахом кафедри;

по кафедрі економічної теорії – 1 посада, вимоги до претендентів: – науковий ступінь – кандидат економічних наук, вчене звання – доцент, стаж науково-педагогічної роботи – не менше 5 років, наявність наукових праць і навчально-методичних посібників за фахом кафедри;

по кафедрі фінансів – 4 посади, вимоги до претендентів: – науковий ступінь – кандидат наук, вчене звання – доцент або без звання, стаж науково-педагогічної роботи – не менше 5 років, наявність наукових праць і навчально-методичних посібників за фахом кафедри;

НА ЗАМІЩЕННЯ ВАКАНТНИХ ПОСАД СТАРШИХ ВИКЛАДАЧІВ:

по кафедр технології виробництва літальних апаратів – 1 посада, вимоги до претендентів: – освіта – вища, стаж науково-педагогічної роботи – не менше 3 років, наявність наукових праць за фахом кафедри;

НА ЗАМІЩЕННЯ ВАКАНТНОЇ ПОСАДИ АСИСТЕНТА:

по кафедрі фінансів – 1 посада, вимоги до претендентів: – освіта – вища, стаж науково-педагогічної роботи – не менше 3 років, наявність наукових праць і навчально-методичних посібників за фахом кафедри.

Термін подання документів – місяць від дня опублікування оголошення в газеті. До обов'язкових документів, які подаються на конкурс, входять: заява на ім'я ректора про допуск до участі у конкурсі, документи про освіту, науковий ступінь, вчене звання, список наукових праць, винаходів, науково-методичних публікацій.

ДОКУМЕНТИ ПОДАВАТИ ЗА АДРЕСОЮ:

Вул. Чкалова, 17, м. Харків, 61070, Національний аерокосмічний університет ім. М. Є. Жуковського «ХАІ», вченому секретарю ради університету, тел. 788-40-32

РЕЄСТРАЦІЙНЕ СВДОЦТВО

ХК № 170 від 06.04.1994

(057) 788 47 38 gazeta@khai.edu

Номер підготовлено і зверстано

в редакції газети «За Авіакадри»

вул. Чкалова, 17, м. Харків, Україна, 61070

ЗАСНОВНИК

Національний аерокосмічний університет

ім. М. Є. Жуковського «Харківський авіаційний інститут»

Номер віддруковано в друкарні ТОВ «Золоті сторінки»

вул. М. Бажанова, 28, м. Харків. Тираж 1000. Замовлення № 882

Газета розповсюджується безкоштовно

НАД НОМЕРОМ ПРАЦЮВАЛИ

Дмитро Ігнат'єв,

Олена Пахніна, Марія Мазорчук,

Тетяна Козіна, Влада Любіва,

Олена Медведь